

ברוב נדיבותו ואהבת-הצדק שלו, הוא ייחס לי גם הודעה שאין קובאלט ב" מצריים. דבר כזה לא התפרסם בשמי בשום מקום, ולא נאמר עליידי לאף אדם. השיטה הזו של המצאת דברים וייחוס קסטידיברים מעידה מהו סוג ה" הדר שמר בגין הוא חסיד שלו.

דעה השערורייתית שאין קובאלט ב" מצריים (שתקעה סכין בגבו של יוסף בנגל שעות מעטות לפני מתן פסק-הדין), התפרסמה בעתונות הישראלית (העולמית) בשם "חוגי-בטחון מוסמי כים". היא באה מפי אדם שאין לפרסם את שמו, אך הידוע כאיש-פרס מוצהר. כך שנכון כי "לא יצאה מפי בשום מקום".

מי יאמין כי הודעה זו לא נמסרה על דעתם של מר בן-גוריון ופרס, וכי יוזמתם? מי יאמין כי אחרת היתה בכ" לל מתפרסמת בעתונות הצייתנית?

כל העולם דרך קוף המחט

זוהי הרצאה מאלפת מאוד על הש" קפת-העולם של מר פרס. היא מאשרת את אשר טענו כל העת: האיש לא הת" בגר מאז היה סוכן קסן במנגנון-הרכש של ההגנה.

נזכרנא: אין זה נאום על בעיות הרכש. זה נאום המתימר להתחמק מדיני כולל, האני מאמין" של מר פרס, שהולל ושובח כנאום הגדול ב" יותר שהושמע בכנסת מזה זמן רב. מסתבר כאן כי כל הבעיות המדיניות של ישראל מצמצמות בדבר אחד ויחיד: רכש. רכש — לא כחוספת למדיניות, לא כחלק של מדיניות — אלא כמטרה היחידה של מדיניות, כאל"ף וכת"ו הי" מדיניות כולה.

תפקיד המדיניות האמיתית הוא, כי מובן, ליצור מצב בו שוב לא יהיה צורך במירוץ-חימוש. אפשר לומר: תם קידה כפול — ליצור מצב כזה, זכינ" תיים לדאוג לנשק הדרוש למניעת הת" קפה. אך מר פרס אינו אומר זאת. הוא אומר בפירושי: אין טעם לפעול למען שינוי המצב, יש לגייס את המדיניות כולה לשם רכישת נשק בלבד.

כך הופך הנשק לאמת-המדה המדי" גית היחידה, לקריטריון יחיד להשגת ידידים ובעלי-ברית. מכל ים השיקולים, הקובעים את המדיניות של מדינה נור" מלית — פוליטיים וכלכליים — חברתיים ותרבותיים, רעיוניים וצבאיים — בותר מר פרס רק אחד (היחיד שאותו הוא מבין). הוא דומה לקלפן הזורק את כל חפיסת הקלפים, כדי לשחק בקלף אחד ויחיד.

אין זו תפיסה מדינית חדשה, מהפכ" גית ומרשימה. זוהי תפיסה אנטי-מדי" גית.

אין זו אפילו תפיסה בסחונית. כי היא מזוללת ומבטלת את כל הגורמים המשפיעים במישורין על המצב הבטחוני, נוסף על הרכש: האפשרות לפגל את החזית האוייבת, למשוך אויבים פוטנ" ציאליים לצידנו או לנטרל אותם, לתקוע טריו בין אויבינו לבין בעלי-בריתם ה" בינלאומיים, לחזק את כוחנו הכלכלי, לשפר את מעמדנו הבינלאומי — ועוד ועוד ועוד.

ככל שרחבה יותר תפיסתו של המדי" נאי או המצביא, כן גדל שיעור-קומתו. כשרונו המיוחד של מר פרס הוא הפוך: לצמצם את חזית הראייה, להסתכל ב" עולם דרך קוף של מחט.

ישראל מנהלת מערכת-הסברה. בראש המערכה הזו עלינו להציב את העובדה שישנו הבדל בין שני צדדים הקיימים במזרח התיכון: אחד הרוצה בשלום, וצד אחר המטיף והמתכונן למלחמה. ושוש הרע הוא בראש וראשונה ב" מדיניות הלוחמה של מצריים. עלינו, כתוצאה מעמדתנו היסודית, לדגול ב" פירוק-האיבה, בפירוק-הנשק, בשיגרת והבלתי-שיגרת. בעיית-היסוד היתה ו" נשאר המדיניות שנשק משרת, ולא נשק שאינו בשרות של מדיניות תוקי" פנית.

אם אין בכוחנו למנוע לחלוטין את הנשק מידי הערבים, עלינו לאזנו ב" כוח שלנו. ומותר להניד לעם שני דבי רים. ראשית, עלינו לומר, בכל היושר ובכל גילוי-הלב: נשק רב מצטבר ב" מצריים, ובעתיד יהיה לה נשק בכמויות גדולות יותר, ובסוגים מגוונים יותר. ושנית, גם אנו איננו יושבים בחיבוק" ידים. לא כל מעשינו ניתנים לאמירה, אך האמירה איננה בשום פנים ואופן כל מעשינו.

חלק מן העם חזה בכוחנו הצבאי, האנושי והחומרי כאחד, במיצעד ה" מפואר של צה"ל. לרשותנו מטוסים מסובחים, טלילים ותוחים, קשר ורדאר, סרפזות וצוללות. אנו עושים הכל ל" צידו של צה"ל, שהיה מסוגל לפ" גוש את הסכנה הקיימת היום, את ה" סכנה המצטברת למחר.

אין לנו שום כוונה להתעלם מסכנות של היום ומסיכונים של מחר. ואין אנו מציעים לסמך על ניסים, מתוצרת-ה" ארץ ומתוצרת-חוצץ.

השגת הכלים הללו היא סיכום של מאמץ מרובע: גיבוש תנאים מדיניים להשגתם; גיוס אמצעים כספיים לרכי" שתם; תיכנון מקצועי מדויק לאיוונם; ומיבנה אירגוני שיאפשר את בואם ל" ארץ.

מאמץ זה מחייב הכרעות. לפעמים בלתי-פופולריות, לעיתים מעוררות הת" נגדות.

אומרים, ובצדק, שהבטחון נשען על ליכוד לאומי. ונכון הדבר שסביב ה" צורך להשיג כלים ישנו ליכוד לאומי, או כמעט ליכוד לאומי. אך ישנו ה" צורך, לעיתים, לוותר על הליכוד לשעה, בכדי שיהיה סביב מה להתלכד באופן קבוע, ואסביר את דברי.

נכון הדבר שהתרחבה הידידות ליש" ראל. נכון הדבר שגדל מעגל ידידיה. אך לא כל ידידות יש לה משמעות בסחונית, במובן המובהק של המילה. יש לנו ידידים שאין להם נשק, יש לנו ידידים שיש להם נשק, אך לא דווקא החשק לתיתו. יש לנו ידידים המוכנים לאחל לנו דברים נפלאים בכל עת מצוא, אך משנוכחים הם שמתן עזרה צבאית לישראל כרוכה בסיכונים עם עמים אחרים, הם מפדיפים עזרה תד" מדיית על-פני עזרה חדי-משמעית.

האפשר להשפיע על הסובייטים?

הנשק הדרוש לנו מצוי בשלושה אזר" רים גיאוגרפיים — במזרח, בארצות-הברית, באירופה.

המדיניות הרוסית, המעשית והמוצי" הרת, במזרח התיכון, היא חדי-טרית וחד-משמעית. הרוסים לא טענו כלל שמדינותם היא תנובה למעשיה ומח" זליה של ישראל, כי אם היא גזורה לפי שיקולים רוסיים או סובייטיים. כך נהנו ממנה גם האמאים התימני וגם המהפכן התימני.

פשוט אין זה נכון שברית-המועצות "לא טענה מעולם שמדיניותה היא תגור" בה למעשיה ולמחללה של ישראל". נכון ההיפך הגמור: בשרשרת אינסופית של איגרות, הכרזות ומאמרים ריש" מיים טענה ברית-המועצות כי ישראל היא ראש-גשר אימפריאליסטי, שהיא משולבת במערך נאס"ו נגד ברית-המו" עצות, שהיא משרתת את האמריקאים, וכ" בכך היא מנמקת (או לפחות מת" רצת) את עמדתה האנטי-ישראלית.

השאלה היא: האם אפשר לשנות את עמדתה של ברית-המועצות, להפכה פרו" ישראלית, או לפחות לשכנע אותה ל"

קיים יחסים ידידותיים עם שני המחנות במרחב?

מובן מאליו כי מדיניות ברית-המוע" צות אינה נקבעת באופן שרירותי, אלא גזורה "לפי שיקולים רוסיים או סוב" ייטיים". אולם שיקולים אלה מושפעים, בין השאר, מ-מעשיה ומחללה של ישראל".

כאשר פתחו לח"י יאצ"ל במלחמה לגירוש הצבא הבריטי מן הארץ, שינ" תה ברית-המועצות את הקו האנטי- ציוני שלה והצביעה באר"ם בעד הקמת מדינה עברית. כאשר המדינה החדשה השתלבה במערך האמריקאי, שינתה את הקו שלה שוב, ונקטה קו אנטי-ישראלי. כאשר ישראל נחנה יד לצרפת ולברר" טניה במיבצע-סיני, איימה ברית-המוע" צות לשלוח צבא מתנדבים להילחם בנו. כאשר מר פרס מזמין את שטראוס, האיש המבקש להקים נוח גרמני גר" עיני המאיים על ארץ הסובייטים, הוא עוזר להתריף את הקו האנטי-ישראלי. ולהיפך — אם ישראל תנקוט בקו גיטראלי יותר, אם תתמוך בכורדים, אם תשמיע קולה למען פירוז אטומי של ה" ים התיכון והמרחב, אם תסתייג מן הנאצים הבולטים בגרמניה המערבית, או אם תנקוט בכל יוזמה אחרת ה" תואמת את האינטרס הסובייטי — תור" כל להשיג שוב שינוי בעמדה הסוביי" טית. זאת נקראת מדיניות.

הדבר משפיע, כמובן, במישורין על אספקת נשק סובייטי לערבים או ל" ישראל. אל נשכת, בהקשר למה ש" אמרנו, כי יש לכך תקדים: הרוסים הם שטיפקו לנו את הנשק המכריע ב-1948. אך אם אין כל אפשרות להביא את ברית-המועצות לשינוי עמדתה, מתרוק" גים חישוביו של מר פרס מרוב תוכנם. שהרי אם ברית-המועצות עוינת לנו, חספק לערבים תמיד את הנשק הדרוש לאיוון נשקנו, ואם תרצה, תוכל לספק להם נשק בסוגים ובכמויות שלא נוכל להשיגם בשום מקום.

אמריקה המזוהה

אילו מיגבלות יש לאספקת טילי ה" הוק? האם הוגבל מספרם, או השימוש בהם?

לעיקרו של דבר: בפרשת אמריקה, כמו בפרשת ברית-המועצות, מקבל מר פרס את המצב הקיים כעובדת-קבע, מ" בלי להרהר מה גרם לו, מותר בכך מראש על כל מדיניות המכוננת לשנותו. ארצות-הברית אינה מספקת לנו נשק" התקפה, מפני שאינה יכולה להרשות לעצמה לריב עם מדינות ערב. אם נפשייר את המצב, אם ננקוט ביוזמה המסוגלת לקעקע את אחדות חומת" האיבה הערבית, תשתנה גם עמדת חשיגנטון.

למשל: הנשיא קנדי רבה לגשת ל" פתרון בעיית-הפליטים. אילו היתה יש" ראל משמיעה הצעה קונסטרוקטיבית כלשהי, אפילו מוגבלת ביותר, תחת ל" השיב "לאו" נוקשה ומוחלט — אפשר היה להתמקח עם האמריקאים גם על אספקת הנשק הדרוש בינתיים.

בסיס וקורדקודו — כמו צרפת

מה רוצה מר פרס לומר — שצרפת תאלץ, בעל כורחה, להפסיק את אספקת הנשק לישראל, תחת לחץ שאר המדי" גות האירופיות?

אם זאת כוונתו, הרי זאת שטות גמור" רה. צרפת סיפקה לנו נשק, ערב מיב" צע-סיני, למורת-רוח האמריקאים. שארל דה-גול לא יקבל בעניין כזה שום הור" אית מבין או מרומא. אם ירצה לספק נשק — יספק.

אבל יש סיבה אחרת לחשש שמא תפסיק צרפת את אספקת-הנשק — ואת הסיבה הזאת מבקש מר פרס לטשטש ולהסביע בים של מליצות רבות-רושם. צרפת עזרה לנו מתוך אינטרס אנוכי" שלה — כמו כל מדינה העוזרת למדי" גה אחרת. בהיותה שקועה במלחמת אלג'יריה, סיפקה לנו נשק כדי שנוסיח את דעת שאר הערבים משה-הקרב ה" אלג'ירי. עתה, משנסתיימה המלחמה ב" אינטרס זה קיים.

אומנם, יש בצרפת באמת אהדה רבה לישראל, אך זו בודאי אינה מספקת

ארצות-הברית ניאוחה לזכור לנו טי" לי קרקע-אחר מזגם הוק. יש להעריך הסכמה חשובה זו, אם כי המיגבלות שוננות לצידה. היענות חיובית זו אין משמעותה יצירת שיטה קבועה וכוללת של אספקת נשק לישראל. זהו מיפנה חשוב, אך לא תפנית קבועה.

אין זו אפילו תפיסה בסחונית. כי היא מזוללת ומבטלת את כל הגורמים המשפיעים במישורין על המצב הבטחוני, נוסף על הרכש: האפשרות לפגל את החזית האוייבת, למשוך אויבים פוטנ" ציאליים לצידנו או לנטרל אותם, לתקוע טריו בין אויבינו לבין בעלי-בריתם ה" בינלאומיים, לחזק את כוחנו הכלכלי, לשפר את מעמדנו הבינלאומי — ועוד ועוד ועוד.

ככל שרחבה יותר תפיסתו של המדי" נאי או המצביא, כן גדל שיעור-קומתו. כשרונו המיוחד של מר פרס הוא הפוך: לצמצם את חזית הראייה, להסתכל ב" עולם דרך קוף של מחט.

נשאהר בפנינו הבריה האירופאית, ובתוכה העמדה הצרפתית — עמדה ש" החלה לנוע על פסים צרים של יחסים בסחוניים, ולבשה את התנופה של פינור" מן בינלאומי, כאשר עם בן 50 מיליון תושבים רוחש חיבה עמוקה לעם בן שני מיליון תושבים, חיבה שהחלה מ" עזרה, חיבה המניבה עזרה, ואנו אסירי" תודה על כך.

אך בצרפת חלות תמורות. לא שחסי" ושלום חלה תמורה ביחסה של צרפת כלפי ישראל, אלא שחלו תמורות ב" קשריה של צרפת וחלים שינויים ביח" סיה עם שכנותיה האירופאיות.

המהפכה התעשייתית האדירה פוקדת עכשיו את צרפת: ההכרה שלה, ש" אירופה אינה ניתנת להגנה בקבובות לאומיות נפרדות, כי אם במסכת קונ" טיננטאלית אחת; התקווה של צעיריה, והתחדשותה המדינית שהביאה להת" חברות באופקים תוך התעלמות מה" גבולות, כל אלה הולידו זרם מדיני חדש ואזיר, המשנה את הקונצצציות המדיניות, את המערכות הכלכליות, את